

عنوان مقاله:

ابتکار کمربند-راه و آثار راهبردی آن بر مناسبات هند و چین (۲۰۲۲-۲۰۱۳)

محل انتشار:

فصلنامه روابط خارجی، دوره 14، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

غلامعلی چگنی زاده - دانشیار روابط بین الملل، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

حسین رضوی - دانشجوی دکتری، دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه علامه طباطبائی تهران

خلاصه مقاله:

چکیدهها استمرار خیزش چین و هند، دامنه رقابت این دو کشور به حوزه های منطقه ای سرایت کرده و دو دولت مقدمه تبدیل شدن به قدرت جهانی را کسب جایگاه قدرت برتر در آسیا تلقی می کنند. در حالی که آثار مناسبات هند و چین، غالباً به بررسی روابط آن ها در پیوند با قدرت های بزرگ مخصوصاً ایالات متحده می پردازند، موج نوین رقابت های منطقه ای هند و چین در عصر «ابتکارهای کلان اتصال»، کمتر مورد توجه قرار گرفته است. مقاله حاضر با کاربست روش توصیفی-تبیینی، مناسبات هند و چین را خارج از سطح سیستمی قدرت، تحت تاثیر ابتکار کمربند-راه چین و مجموعه اقدامات موازنه ای هند در سطح منطقه ای مورد بررسی قرار داده است. در پاسخ به این سوال که تأثیرات کمربند-راه بر مناسبات هند و چین طی ۲۰۲۲-۲۰۱۳ چیست، فرضیه مقاله بر این اساس قرار دارد: کمربند-راه، تهدیدهای جدی علیه هند در آسیا ایجاد و منجر به اتخاذ اقدامات موازنه ساز این کشور شده است. در این خصوص استدلال می شود، هند در برابر نقض حاکمیت ادعایی بر کشمیر، محاصره ژئوپلیتیکی توسط چین و نگرانی از ایجاد نظم چین محور در آسیا، از طریق تغییر سیاست دیرینه خود در کشمیر، مخالفت رسمی علیه کمربند-راه، ارائه ابتکارهای منطقه ای و نقش آفرینی در موازنه منطقه ای علیه چین به موازنه سازی علیه کمربند-راه دست زده است. یافته های این مقاله ضمن تأیید تطبیق نسبی کمربند-راه و نظریه موازنه تهدید والت، پنجره های جدید را برای بازسازی روایی این نظریه معرفی می کند.

کلمات کلیدی:

ابتکارهای اتصال، ابتکار کمربند-راه، موازنه قوا، موازنه تهدید، مناطق نفوذ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1564058>

